

Pondělí
10. 08.

- 02 Stane se
- 03 AČFK uvádí
- 04 Rozhovor: Tuvia Tenenbom
- 05 Filmový mix
- 06 Doporučujeme

Corpus Christi
(režie: Jan Komasa, 2019)

Stane se

Stejně jako v předchozích letech máte i letos příležitost podpořit v rámci Filmovky dobrou věc. Ať už jste s sebou za tímto účelem přivezli oblečení navíc, nebo ne, navštivte filmovkový charitativní stánek v prostorech Kina Hvězda. Výtěžek půjde na soukromý útulek Tibet, který se stará o opuštěná, nemocná a hendikepovaná zvířata.

Dorazte v 11:30 do Klubu kultury 2 a zúčastněte se pravidelné přednášky v rámci cyklu Lekce filmu, tentokrát podle Krystyny Zachwatowicz-Wajdové. Scénografka, autorka kostýmů, herečka a celoživotní spolupracovnice režiséra Andrzeje Wajdy přiblíží svou uměleckou činnost na dálku prostřednictvím videozáznamu.

Jak pracovat s filmem jako vyučovací pomůckou a hovořit o něm s dětmi i studenty, přiblíží od 14:00 v Klubu kultury 2 pedagožka Ivana Lipovská, která zastupuje platformu CinEd. Ta se touto otázkou dlouhodobě zabývá. Chybět nebude představení filmů a metodických materiálů ani pohled z druhé strany – odezva studentů, kteří se v rámci výuky tohoto programu zúčastnili.

Pod pochmurným názvem Sbohem, krutý světe! se skrývá debata, kterou byste si neměli nechat ujít. Diskuze o manipulaci ve fotografii, jejíž status nezpochybnitelného dokumentu reality je už dlouho passé, se zúčastní bývalý šéfredaktor obrazového zpravodajství ČTK Dušan Veselý, fotograf Tomáš Novák, fotoeditorka ČTK Martina Topinková a kameraman Milan Bureš. Respekt stan, 14:00.

Nestačí vám informace z diskuze? Plynule se přesuňte na vernisáž výstavy, kterou připravila ČTK. Ze svého bohatého archivu i dalších zdrojů vybrala slavné i méně známé snímky, které byly pozměněny či dočasně zakázány. Tak v 17:00 na Palackého náměstí!

S jednou z nejoblíbenějších českých hereček, kterou na Filmovce můžete vidět ve snímcích *Havel* (2020) nebo *Amnestie* (2019), Annou Geislerovou, máte příležitost se lépe poznat v rámci její Lekce filmu od 18:00 v Respekt stanu.

Víte, kdo je klubista? A tušíte, co se v takovém filmovém klubu děje? Že ne? Tak přesně pro vás jsou prezentace filmových klubů, které si dnes Filmovka, právě v Den AČFK, připravila. Čtyři odvážní vedoucí klubů v několikaminutové prezentaci před projekcí filmu shrnou, co dělají i co plánují. Všechny navíc uvede programová ředitelka LFŠ Iva Hejlíčková, která vám fungování i výhody členství v klubech vysvětlí. Ve 12:00 se ve Sportovní hale seznámíte s Českým Krumlovem, v 15:00 v Redutě se Vsetínem (který má i vlastní distribuční společnost!), v 16:30 ve Slovákém divadle se Sokolovem a v 19:00 se v Redutě představí Hodonín.

Soutěž

Dneska se celý den věnujeme aktivitám Asociace českých filmových klubů (AČFK), takže je jasné, že se budeme ptát na film *Corpus Christi* (2019), jednu z horkých distribučních novinek. Film vypráví o falešném knězi, a v důsledku tak hlavně o víře, což je v Polsku docela ožehavé téma. Vyjmenujte co nejvíc filmů, které se s církví rozhodně nemazlí. Odměnou vám bude audiokniha *Adelheid* (2019) od vydavatelství Tympanum! Své odpovědi posílejte do dnešní půlnoci na mail filmoveлисты@lfs.cz.

Děkujeme, že jste ohleduplní ♥

Rychlovka Jaroslava Sedláčka

Jaký film, který není z vaší sekce, byste na letošní Filmovce doporučil?

Určitě *Corpus Christi* (2019). Silný film se skvělým Bartoszem Bieleniou v hlavní roli.

Z jakého filmu jste naposledy odešel z kina?

V roce 1984, kdy jiná gymnázia chodila na *Amadea* (1984), nás nahnali na *Lva Tolstého* (1984). Dvoudílný film, jehož druhý díl se naprosto výstižně jmenoval *Nespavost* a vyprávěl o tom, že mistr v noci nemůže spát. Zoufale jsme chtěli utéct. Všichni. Ale učitelé nás v tom kině zamkli a sami zdrhli. A okno na záchodě zamřížované! Větší pocit zoufalství jsem v kině nezažil.

Konibar, nebo bazén?

Miluju vodu, koupání a léto. A k tomu čepovanou plzeň.

Jaroslav Sedláček je dramaturg LFŠ.

LFŠ MOBILNĚ!

Chcete mít v mobilu přehled o všem, co se na Filmovce děje? Stáhněte si naši aplikaci. K dispozici je verze pro Android, ta pro iOS čeká na schválení od Applu.

AČFK: Jak prožít ty nejlepší filmy

25 km/h (režie: Markus Goller, 2018)

Asociace českých filmových klubů (AČFK), která pořádá i Filmovku, každý rok hledá ty nejzajímavější novinky světové kinematografie. Na Filmovce pak v rámci AČFK uvádí představuje filmy, které se už díky ní v kině promítaly, a i ty, co v nich teprve poběží.

Představme si na chvíli, že má AČFK letos neomezený rozpočet a připravila si pro nás site-specific projekce. Vyznění filmů by se prohloubilo a my bychom tím pádem víc prožili, co filmy nabízejí. Jak by to tedy vypadalo?

Rozmanitá distribuční kvalita

Nejočekávanějším filmem z distribuce AČFK je jistě novinka Jana Komasy *Corpus Christi* (2019). A oprávněně – tohle drama natočené podle skutečné události o klukovi z pastáku, který se vydává za kněze, se stalo v Polsku hitem a získalo i nominaci na Oscara. Promítání by tak vypadalo následovně: dress codem je slavnostní bílá košile a čisté boty. Projekce v kostele začíná společnou modlitbou. Před ní každý napíše na malý papírek vlastní příkázání do desatera 21. století, které se rovnou pošle církvi do Říma. Nejzajímavější nápad na příkázání vyhrává litr svěcené vody.

AČFK se ovšem nezaměřuje jen na fikci, letos proto představí i dva dokumenty. A ten první s bohem taky trochu souvisí. Ve vizuálně velkolepém snímku *Antropocén: Epocha člověka* (2018), který se snaží empirickou formou představit některá témata spojená s dopadem člověka na naši planetu, totiž sledujete chřadnoucí Zemi pěkně z výšky. Představme si tedy promítání na ostrově, který ji symbolizuje. Na projekci bude uvadět, jehož hlava se stane glóbusem. Každý z návštěvníků má možnost se Zemi osobně omluvit a Země za odměnu poskytne sezení v korunách stromů, což je jediné místo, odkud je na projekci hezky vidět.

Druhý dokument z distribuce AČFK je naštěstí o dost veselejší. *Gogo* (2020) vypráví příběh nejstarší školačky na světě, čtyřidevadesátileté keňské babičky, která se rozhodne doplnit si vzdělání. Tady je tak site-specific projekce jasná: danou projekci sledujete z klasických školních lavic. U vchodu si půjčíte zářivě zelenou školní uniformu. Projekce začíná diktátem. Ten nejlépe napsaný získá sadu pastelky. Abychom se ještě více přiblížili hlavní postavě filmu, je během projekce možné pohlédnout si lva, což je ovšem člověk v kostýmu, protože imaginární prostředky sice máme, ale nezneužíváme pracovní síly zvířat. Lidský lev bude samozřejmě řádně zaplacen.

A nakonec si dáme jednoho loňského miláčka. Film *25 km/h* (2018), který bodoval na loňské Filmovce a stal se vítězem sekce LFŠ uvádí, vypráví o dvou bratrech, kteří se na pohřbu svého otce rozhodnou uskutečnit pubertální plán o cestě z Bavorska až k Baltu. Na projekci by tak bylo nezbytně nutné přijít s bratrem, případně s najatým externistou. Během projekce by byl podáván alkohol a řecké jídlo, přitomno by bylo i několik terapeutů a zástup mopedů. Všechno samozřejmě na vlastní nebezpečí.

Síla diváků

Bláznivou německou road movie bude jistě těžké překonat, přesto se o to tři nové filmy pokusí. Stejně jako loni totiž můžou diváci Filmovky v rámci sekce LFŠ uvádět vybrat, co chtějí v kině vidět. Stačí přitom vyrazit na projekci a na místě pak hlasovat. Co v českých kinech chybí? Při rozhodování vám může zase pomoci hypotetická site-specific projekce. Mohlo by to vypadat třeba takhle:

Především jste měli možnost hlasovat o filmu *Helmut Newton: Nestoudná krása* (2020). Tenhle dokumentární portrét kontroverzního portrétního fotografa poskytuje prostřednictvím výpovědí známých osobností poměrně nový pohled na jeho dílo. Setkání začíná v centru města vzdáleného hodinu od místa promítání. Dostanete analogový foťák, na který máte za úkol zachytit krásu a sílu kolemjdoucích žen.

Procházka končí ve fotografickém studiu, ve kterém už je připravena projekce. Během projekce vám zaměstnanci studia fotky vyvolají a rovnou v komoře se odehraje vernisáž výstavy.

Včera jste možná vyrazili na film *Úplně normální rodina* (2019), který popisuje vztah předpubertální dcery s transsexuálním otcem. Promítání se odehraje uprostřed fotbalového hřiště. Začne už odpoledne zápasem dětských fotbalistek. Následně si všichni diváci sednou do kroužku, budou muset definovat slovo „normální“ a přidat jeho příklad. Po projekci budou mít diváci možnost si definici zvolit sami.

Dnes se zase vrátíme k dokumentům. Český film *Malířka a zloděj* (2020), který vypráví o navázání vztahu mezi umělkyní a zlodějem jejího obrazu, okouznil i festival Sundance. Projekce začne v galerii moderního umění lekcí portrétní malby s profesionálním malířem. Diváci budou malovat libovolného člověka. Poté proběhne dražba. Výtěžek půjde na podporu psychiatrických pacientů se sebedestruktivními sklony, tedy se stejným problémem, se kterým bojuje jedna ze dvou hlavních postav filmu.

Tuvia Tenenbom: Cesty do duše národa

Foto: Káťa Opuntia

Přirovnávají ho k Michaelu Mooreovi i Boratovi, izraelský rodák usazený v USA Tuvia Tenenbom se ale hlavně považuje za novináře, který lidi nesoudí, ale poslouchá.

Jak se vám líbí na Filmovce? Chodíte na filmy?

Se ženou jsme viděli *Havla* (2020) a na hotelu jsem si na Amazonu pustil *Foxtro* (2017), protože jsem pochopil, že to je nejvýznamnější izraelský film v programu LFŠ, a já ho nestihl, když se tu promítal.

***Foxtro* byl v Izraeli hodně kontroverzní. Jak se vám líbil?**

Věděl jsem, že byl kontroverzní, ale nevěděl jsem proč. Teď už to chápu. Je to izraelský film financovaný německými, francouzskými a švýcarskými penězi. A takové filmy bývají k Izraeli kritické. Na *Foxtro* je zajímavé, že vám nevyšvětluje izraelsko-palestinský konflikt. Izraelci tam vypadají trochu jako krutí a psychologicky narušení lháři. Palestinci tam moc nejsou, ale když ano, tak působí normálně a láskyplně. Pokud neznáte situaci, máte z toho pocit, že izraelští Židé jsou divní a nesnáší sami sebe.

***Foxtro* získal Velkou cenu na festivalu v Benátkách a reprezentoval Izrael na Oscarech.**

V Izraeli není moc peněz na filmy, filmaři je tedy hledají jinde a nejčastěji se jim to podaří v Německu. Tam ale zase nebudou sponzorovat snímky, které nejsou k Izraeli kritické. Jde i o vládní peníze a lidi, kteří jsou za ně zodpovědní a jsou trochu antisemiti. Je to smutné, ale je to realita. Pak vzniká paradox, že zahraniční festivaly uvádí izraelské filmy, které jsou většinou k Izraeli kritické.

Jsou na Filmovce filmy, které takové nejsou?

Ty další filmy neznám a nechci mluvit o filmech, které jsem neviděl. Jako novinář nemůžu spoléhat na názory druhých, musím si ho vždycky udělat sám. Ale k *Havlovi* můžu říct, že Václav Havel tam je sice vykreslen jako naivní nevěrník, ale jinak z filmu vychází jako bojovník za svobodu a většina Čechů tam je zobrazena jako milí lidé. Bylo zajímavé vidět ten kontrast, když Češi točí film o Čechách a Židé o Židech. Podle toho bych řekl, že Čechům se daří, když se prezentují takhle pozitivně a ne jako idioti nebo vrazi.

Jaký máte vztah k Česku? Vaše poslední kniha o Británii vyšla v češtině dříve než v ostatních jazycích.

Vím, že mé knihy tu jsou velmi populární, často dostávám od Čechů emaily – v češtině, kterou

neovládám, ale dávám si to do Google překladáče. To mě těší, nejspíš je mezi námi nějaké duchovní spojení. Než jsme přijeli do Hradiště, byli jsme v Benátkách, kde ke mně přistoupil muž a poděkoval mi za mé knížky. Když jsem se ho zeptal, odkud je, vyšlo najevo, že z Česka.

Vaše knihy jsou označovány za psychologický travelog. Souhlasíte s tím?

Já jsem ten poslední, kdo by své vlastní psaní klasifikoval. Jsou to cesty do duše národa. Knihy od Lonely Planet vám řeknou, kde se máte ubytovat a kam máte jít. Moje knihy vám řeknou, jací jsou tam lidé a kultura. Každá vypráví o povaze jednoho národa. Nejde jen o psychologii, ale i filozofii, politiku, sociální chování. Prostě zkoumám lidi, čím jsou jedineční, čím nejsou, proč jsou, jací jsou. Proto třeba moje kniha o Británii není jen o brexitu, i když ho zmiňuje, protože jsem tam zrovna v té době byl. Je to kniha o Severních Irech, Skotech, Angličanech a Velšanech.

Když jste na těchto cestách, chováte se výrazně jinak, než když přijedete na festival do Hradiště?

Než jsem napsal knihu o Německu, několik let jsem v té zemi žil a jen málokdy jsem se tam setkal s antisemitismem. Ale to jsem tam v podstatě žil jako turista. A v takovém nastavení se v zásadě vyhýbáte lidem, kteří by vám mohli ublížit. To, že se takhle chováme, je zajímavý rys lidské psychologie. Když jsem však cestoval po Německu jako novinář, tyhle psychologické bariéry jsem neměl. Šel jsem kamkoliv, i mimo svou sociální bublinu. Jako novinář se musíte ptát i na nepříjemné otázky a nesmíte se vy-

hýbat nikomu a ničemu. Musíte s lidmi mluvit, družít se. Prostě nasednete do auta a jedete, často ani nevíte kam. Vždycky někde zastavím, promluví si s lidmi, popojezu a tak dále. Ale je to jiné nastavení mysli. Tady jsem teď jako turista. O ničem nerozhoduju, mám kolem sebe lidi, kteří mi říkají, kam mám jít. Realita je pro mě za závěsem – jako pro každého turistu. Proto o Česku ani nenapišu knihu – neumím česky. Abych k lidem pronikl, musím ovládat jejich řeč.

Píšete o velkých tématech jako rasismus nebo antisemitismus. Je pro vás jednoduché neprojevovat vlastní názor?

Novinář by ho nikdy neměl projevovat. Mým úkolem není změnit lidské myšlení, mě nezajímá, jestli je člověk levičák, nebo pravičák. Já si chci jen poslechnout názory lidí. Když s někým mluvím, vždycky v něm hledám to lidské. Dělal jsem rozhovory s neonacisty, během nich jsme se smáli a na konci objímali. Nikoho nesoudím, na rozdíl od mnoha dnešních žurnalistů, kteří si myslí, že by měli lidem říkat, co si mají myslet, koho mají volit a co mají říkat. To je podle mě špatně, tohle bychom měli nechat rabínům, imámům a dalším lidem, kteří chtějí být morálním příkladem. Naše práce je podávat zprávy.

Přístup do Infobanky ČTK

Jméno: LFS
Heslo: 46.filmovka
Platnost přístupu: 7. 8. – 12. 8. 2020
Link: ib.ctk.cz

Dojemné ocenění polských legend

Další Výroční cena AČFK rozdána. Na filmech svého muže Andrzeje Wajdy se Krystyna Zachwatowicz-Wajdová podílela jako autorka kostýmů, a společně tak v zaplněném Kinu Hvězda obdrželi cenu „za přínos světové kinematografii, kterou svou letitou prací obohatili o snímky, jež brání důstojnost nejen polské, ale celé lidské společnosti.“ Bohužel se zatím může radovat jen virtuálně, neboť lékař jí neumožnil osobní návštěvu festivalu. „Nejvíce mě dojíká, že je cena určena nám oběma. Andrzej považoval filmové kluby za velmi důležité a cena by ho moc potěšila,“ prohlásila v emocemi nabitě videozdravici. Zmrzlinu za ni převzal docent Rafał Syska, jeden z největších polských odborníků na Wajdovu tvorbu. Na závěr ceremoniálu ještě ředitelka LFŠ Radana Korená nahrála bouřlivý a nekončící potlesk, který poputuje za paní Zachwatowicz-Wajdovou společně s cenou. Gratulujeme!

Mojmír Sedláček

Pátrání zvukem

Žánr dokumentárních true crime seriálů a filmů se díky streamovacím platformám jako Netflix těší velké oblibě. Není proto divu, že se tento trend nevyhnul ani podcastům. Dokumentarista Petr Hátle v osmidílné audiosérii Pohřešovaná přibližuje příběh čtrnáctileté Ivany Koškové, která se při cestě za tetou ztratila a od té chvíle ji už nikdo nespasil. Prvotním záměrem bylo z příběhu vytvořit dokumentární film. Rodiče dívky ovšem nechtěli vystupovat před kamerami, a tak nakonec autoři vymysleli netradiční způsob zpracování. „Bylo pro mě docela obtížné tento projekt dělat, protože jsem zvyklý vyprávět hlavně pomocí obrazu,“ uvedl Hátle.

Dominik Tománek, ČTK

Korporát je super, jsou ale i jiné cesty

„Máma dělala denně v práci od osmi do osmi. Už odmala jsem věděl, že takhle fungovat nechci,“ vysvětluje podnikatel Stanislav Kursa, proč se na střední škole rozhodl založit si vlastní firmu. Společně s cestovatelem a spisovatelem Ladislavem Ziburou v Šapitó Skautského institutu na akci Hledáme dream job popisoval, jak se dát na trhu práce svou vlastní cestou. „Dobré projekty nikdy nevznikají tak, že si člověk řekne: Teď chci peníze, jak na to? Spíš je to něco, co má rád a chce to nabídnout i ostatním lidem,“ popisoval Zibura. Autor, který má na kontě už čtyři knihy o cestování, původně studoval práva. „Rozhodnutí téhle školy nechat a věnovat se hlavně psaní, bylo asi to zatím nejlepší v mém životě,“ říká. Začít podnikat už na škole není vůbec tak složité a prý je to ideální čas. Tak hurá do toho!

Pavel Mazanec, ČTK

Izrael očima Karla Cudlína

Umělci z CreWcollective v neděli za doprovodu violoncella a trubek protančili parkem a zavedli diváky do Slovákého muzea, kde se konala vernisáž výstavy Karel Cudlín: Izrael. Návštěvníky přivítala ředitelka Židovského muzea v Praze Misha Sidenberg a představila fotografie dokumentující běžný život v zemi, kterou podle Cudlína nejlépe vystihuje slovo pestrost. Tvrdí ale, že čím více do Izraele jezdí, tím méně toho o něm ví. Dlouhotrvající konflikt, na jehož pozadí obyvatelé Izraele žijí, přitom není to hlavní, co ho zajímá. „V médiích vidíme jen ty negativní věci, ale Izrael není jen nebezpečná země, kde dochází k neustálému konfliktu,“ řekl Cudlín. Zároveň dodal, že přestože Izraelci žijí v relativním napětí, dokáží se často chovat uvolněněji než Češi. Výstava potrvá do 1. listopadu.

Kristýna Schönová, ČTK

Foto: Marek Malůšek

Včerejší Polský den byl ideální příležitostí k vyjádření podpory LGBT+ lidí v Polsku. V posledních měsících tam výrazně stoupá vlna nenávistných projevů a násilí. Tahle společná fotka dokazuje, že ani milovníkům filmu to není lhostejné. A nezastavil nás ani náhlý déšť – vždyť právě po něm přijde (LGBT+) duha!

Doporučujeme

V síti

→ Klub kultury 1, 13:30

Půl milionu diváků? Tak to je pohoda. Dokumentárně-exhibiční hit Víta Klusáka a Barbory Chalupové byl v kinech uveden postupně ve třech verzích a jejich souhrnná návštěvnost úspěšně atakuje hranici 500 tisíc diváků. Přestože spanilou jízdu kiny narušila koronavirová krize, jedná se o nevidaný úspěch. Tvůrcům se podařilo najít divácky atraktivní balanc mezi silným tématem, moderním dokumentárním hávem a místy až bulvární exploatací. Můžeme se bavit o tom, jak přesně snímek přispívá k osvětě a co nového o tématu sexuálních predátorů vlastně říká; schopnost upozornit na dlouhodobě přehlížený problém a udělat z něj probírané téma číslo jedna však Klusákovi a jeho týmu rozhodně upřít nelze. Takže pokud jste se nad touhle náloží internetových poklesků ještě nestihli pohoršit, klimaticky i lidsky prosluněné Hradiště je k tomu ideální možností.

Mojmír Sedláček

Televizní společnost

→ Kino Mír, 18:00

Lehce kostrbatým a nepříliš atraktivním českým názvem se nenechte odradit, tohle není umluvený dokument lamentující nad aktuálním stavem tohoto média. I když – přestože tenhle film vznikl už v polovině 70. let, čas jeho ostré hrany vůbec neobrousil. Režisér Sidney Lumet už ve *Dvanácti rozhněvaných mužích* (1957) o dvě dekády dříve dokázal, jak citlivým pozorovatelem společenských neduhů dokáže být; a těžko najít lepší potvrzení těchto kvalit, než nabízí satira na fungování tehdy nejdůležitějšího média. Oscary za scénář i herecké výkony jsou pak už jen třeshničkou na tomto děsivě trefném a vypointovaném dortu. A navíc si můžete vychutnat jeden z nejdábelstějších a nejvygradovanějších monologů, jehož parafráze vidáme dodnes – a především má takový tah na branku, že se vám na dlouho zaryje pod kůži.

Mojmír Sedláček

Karel, já a ty

→ Sportovní hala, 16:00

Karel, Saša a Dušan. Tři obyčejní lidé, kteří vám možná připomenou vaše přátele nebo i vás samotné, je-li vám něco okolo třicítky a žijete ve větším českém městě. Neobyčejná míra autenticity, která z celovečerního debutu Bohdana Karáska vyzařuje, je výsledkem kombinace pečlivě vymodelovaných postav, dialogů odposlechnutých ze života, které přirozeně nesou kupředu děj filmu, a vizuální podoby dané polními podmínkami natáčení. Co snadno mohlo být jeho slabinou, se tak stalo devízou díla, které působí jako obratně vybraný a sestříhaný záznam ze života tří lidí – hlavních hrdinů. Vznikla autentická reflexe způsobu, jímž dnes žijeme, možná dokonce ona často skloňovaná generační výpověď (což ukáže čas) – každopádně však jeden z koncepčně nejdotaženějších českých filmů posledních let.

Jan Bergl

FOMO

→ Sportovní hala, 20:00

Atmosférická projížďka noční Budapešti plná bídy a přistěhovalců je vzhledem do současného stavu společnosti reagující na neustálou potřebu sdílení všeho na sociálních sítích. Protože views, protože followers. Kam až míří vrcholící provokace a odvážnost příspěvků generace Z? *FOMO* (2019) pomocí netradičních psychologizujících živých obrazů žánrově putuje od zdánlivě lehké teenagerské komedie až po drama sahající k hlubším problémům našeho dnešního světa. Je formálně v podstatě rámované motivem výšek architektury a nížek lidí, v tomhle případě party zhýčkaných kluků, kteří pohrdají vším, co jim nemůže získat víc zhlédnutí. Kam až můžeme klesnout ve snaze zavděčit se ostatním? Ani Mariánský příkop by na takový ponor myslím nestačil.

Alice Krajčirová

Malířka a zloděj

→ Kino Hvězda, 17:00

České malířce Barboře žijící v Oslu ukradnou na výstavě dva obrazy. Policie vypátrá pachatele, její díla ale ne. Umělkyně pak s jedním ze zatčených, zlodějíčkem a narkomanem Bertilem, naváže přátelství, které osciluje mezi láskou, soucitem, exploatací a zoufalstvím. Norský režisér Benjamin Ree jejich vztah sleduje s klinickou pečlivostí a výsledek působí – nejen díky silným postavám – spíše dojmem hraného filmu než dokumentu. Příběh, který vypráví, je neobvyklý a místy až neuvěřitelný. *Malířka a zloděj* (2020) je love story bez lásky a trochu i bezděčná reklama na norská nápravná zařízení. V rozpáleném Hradišti tak jde o ideální ponor do chladných severských emocí, které jsou o to silnější, oč jsou nevyřčené.

Zdeněk Fučík, ČTK

Lukas

→ Sportovní hala, 23:59

Nemůžete pořád chodit jen na Wajdu nebo Východní přísliby, musíte taky odpočívat! I to jde dělat filmově a stylově, nikdo vám navíc nebrání u takového filmu mluvit o intertextualitě, narativitě nebo mizanscéně. Film o stárnoucím vyhazovači, který se zaplete s belgickými mafiány i policisty, je vlastně příběhem Jean-Claude Van Damma a jeho schopnosti stárnout. Přestože se před 20 lety zdálo, že mezi akčními hrdiny patří mezi ty nejšílenější a nejdívnější (nabízeli prý bitku i Stevenu Seagalovi), teď se karty obrátily. Takže zatímco se Arnold Schwarzenegger stal sebestopírující mytickou figurkou i politikem a Sylvester Stallone si barví vlasy i obočí, Van Damme se zklidnil. A i bulvár se shoduje na tom, že „i když jeho tělíčko není, co bývalo, o nápadnice nemá nouzi a jistě má co nabídnout.“

Tereza Krobová

Dopito

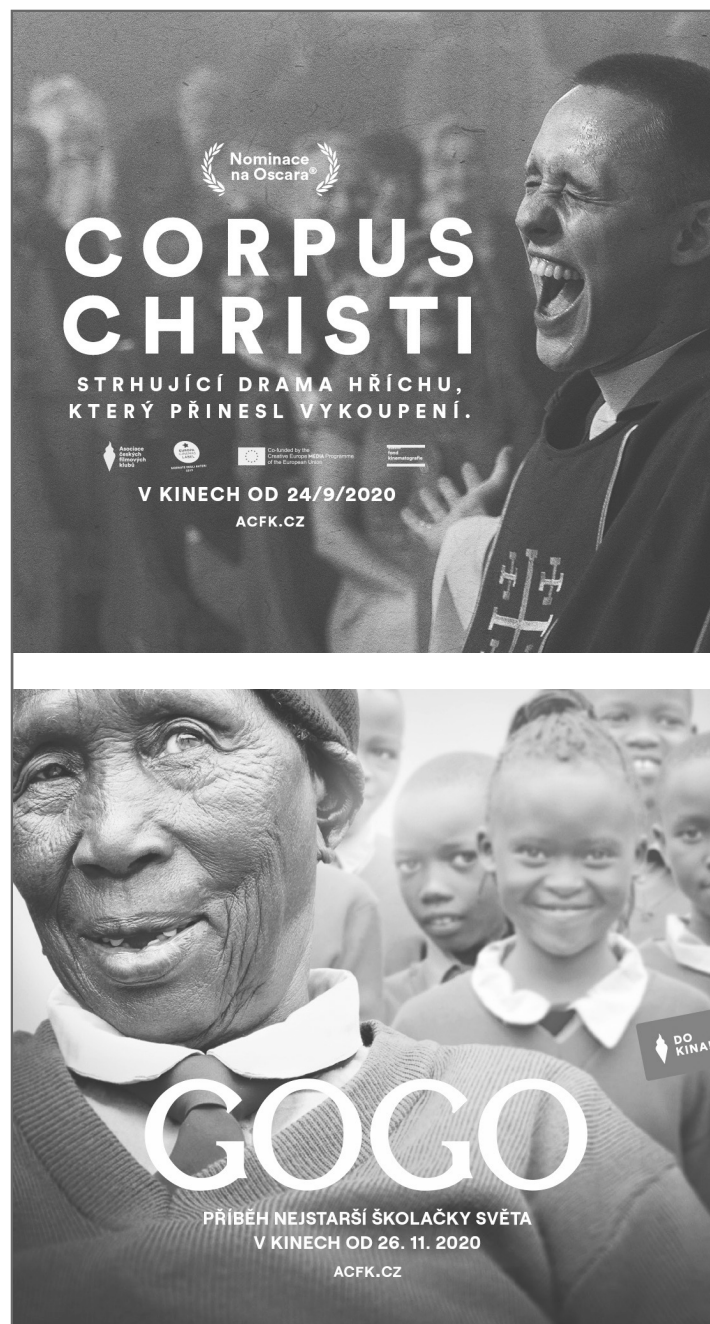
Kristýna Schönová, ČTK

Na dně kávového šálku

Ani Uherskému Hradišti se nevyhnula móda hipsterských kaváren nabízejících kvalitní výběrovou kávu. Žádný kávomilec se tak nemusí bát, že ho během Filmovky dostihne abstrák. V Hradišti si můžete dát cappuccino s dokonale našlehanou krémovou pěnou nebo stylové cold brew s ledem pro horké letní dny. Ať už potřebujete ráno nakopnout po protančené noci, nebo jen doplnit hladinu kofeinu, abyste neusnuli během večerního trháku.

Přestože se tu s útulnými kavárnami roztrhl pytel, gastroguruovi Lukáši Hejlíkovi se zalíbila jen jedna – FCIL espresso bar. Jejich káva vás přenesle do Keni nebo Etiopie, podle toho, co mají zrovna na mlýnku. Po cestě z náměstí do Kina Hvězda nelze minout roztomilé Flowers Coffee. Svou polohou je ideální, pokud spěcháte a potřebujete rychlé kafe s sebou. Byla by škoda neposedět na stylovém dvorku kavárničky Kafe uprostřed, kde si můžete u kousku dortu s přáteli vyměnit dojmy z filmů. Jiné kafe je zase místem pro pomalou snídani a pozorování probouzejícího se náměstí z pohodlného křesílka ve druhém patře.

Ať už je „to vaše“ latte, flat white, cappuccino, espresso (presso), batch brew, V60, filtr (nebo nefiltr), turek nebo „nesko“, bez kofeinu by to na Filmovce nešlo. Jestliže na dně sklenice vína leží pravda, tak co je pak ukryto na dně šálku kávy? To zjistíte, až budete mít dopito!

Filmové listy pro vás připravili: Tereza Krobová (šéfredaktorka), Mojmír Sedláček (zástupce šéfredaktorky), Jan Bergl, Alice Krajčirová, Iva Přivřelová (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka), Markéta Steinert (grafika), Gabriela Knýblová (sazba), Agentura NP (tisk).

Pořadatel			Hlavní partneři				
Finanční podpora							
Oficiální partner komunikace							
Generální mediální partner		Hlavní mediální partneři				Regionální mediální partneři	
Mediální partneři							
Partneři projektu Made in Poland							
Spolupráce							

Pondělí / Monday

10 08

●	08:30	Slovenské divadlo	DAU. Odvážní lidé	S	úvod: Kamila Dolotina	153	Německo, Rusko, Ukrajina, Velká Británie	2020	✓	18+	A
●	08:30	Sportovní hala	Truman Show	S	úvod: Klára Feikusová	102	USA	1998	✓		AČFK
●	09:00	Kino Hvězda	Tel Aviv v plamenech	S	úvod: Jan Jílek	96	Belgie, Francie, Izrael, Lucembursko	2018	✓		C
●	09:00	Klub kultury 1	Popel a démant	Hi	úvod: Rafał Syska	105	Polsko	1958	✓		Česko-Slovensko
●	10:00	Kino Mír	Studentský blok B	C	host: Damián Vondrášek	81	Česká republika, Slovensko				DP
	10:00	Dětský/literární stan	Herecký workshop	DP		120					Doprovodný program
	11:00	Respekt stan	EETerminátor aneb jak spojit nespojitelné	PR	host: Michal Orsava, Michaela Lovecká	90					Hi
●	11:00	Reduta	Úkryt	PS	úvod: Jiří Forejt, Ivana Lipovská	88	Bulharsko	2010			Historie
	11:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Krystyny Zachwatowicz-Wajdové	OP		60					Ho
	12:00	Stan ČT	Jak se pečou online projekty České televize?		host: Barbora Vičarová	60					Hosté
●	12:00	Sportovní hala	Gogo	A	úvod: Iva Hejlíčková	87	Francie	2020	✓		L
●	12:30	Slovenské divadlo	Řím, otevřené město	Hi	úvod: Aleš Říman	103	Itálie	1945			Letní kino
●	13:00	Kino Hvězda	Buster Keaton 3: Rozvíjení postav, nesmyslu a média (hudba: Povodí Ohře)	Hi	úvod: Radomír D. Kokeš, Viktor Palák	87	USA		✓		OP
●	13:30	Klub kultury 1	V síti	C	host: Vít Klusák	100	Česká republika, Slovensko	2020	✓	15+	Odborný program
	14:00	Stan ČT	Božena Němcová		host: Lenka Wimmerová, Anna Geislerová, Michal Reitler	60					CR
	14:00	Klub kultury 2	CinEd: práce s filmem (nejen) na školách	OP	host: Ivana Lipovská, Rebeka Fučíková, Marta Slámová, Dina Ibragimová	90					Program
	14:00	Respekt stan	Sbohem, krutý světe!	OP	host: Dušan Veselý, Tomáš Novák, Martina Topinková, Milan Bureš	90					Českého rozhlasu
	14:00	Dětský/literární stan	Karkulka a vlci	DP		60					
●	14:00	Kino Mír	Cinema16 B	PS	úvod: Ondřej Moravec	66	Dánsko, Francie, Nizozemsko, Španělsko, Švédsko		✓	15+	PCT
	14:30	Reduta	Neztratit víru v člověka: Protektorát očima židovských dětí	DP		30					Program České televize
●	15:00	Reduta	Turné	PS	úvod: Jiří Fiala, Milan Kostelník	103	Bosna a Hercegovina, Chorvatsko, Slovinsko, Srbsko	2008			PR
	15:30	Dětský/literární stan	Piskovačka	DP		60					Program Respektu
●	16:00	Sportovní hala	Karel, já a ty	Ho	host: Bohdan Karásek, Zdeněk Eliáš	111	Česká republika	2019	✓		PS
	16:00	Respekt stan	Televize o televizi	OP	host: Klára Feikusová, Jana Jedličková, Jakub Korda	90					P.S.
●	16:30	Slovenské divadlo	Manželství Marie Braunové	Ho	úvod: Aleš Říman	120	NSR	1979		15+	
●	17:00	Kino Hvězda	Malířka a zloděj	A	úvod: Jan Jílek, Silvie Suchnová	102	Norsko	2020	✓	15+	S
●	17:00	Dětský/literární stan	Večerníčky pro pěkný večer - staré nej...	DP		60					Současnost
	17:00	Palackého náměstí	Nežádoucí okamžiky	DP	host: Jiří Majstr, Dušan Veselý	30					
●	17:30	Klub kultury 1	Kronika milostných nehod	Hi	úvod: Rafał Syska	114	Polsko	1986	✓		
●	18:00	Kino Mír	Televizní společnost	S	úvod: Klára Feikusová	121	USA	1976	✓	15+	
	18:00	Respekt stan	Lekce filmu podle Anny Geislerové	OP	host: Anna Geislerová	90					
	18:30	Dětský/literární stan	Bob Kartous: Vezeme děti na parním stroji do virtuální reality?	DP		60					
	18:45	Stan ČRo	O podcastech s mujRozhlas.cz		host: Iva Jonášová, Anna Vošalíková, Vojtěch Koval	75					
●	19:00	Reduta	Jiří Trnka: Nalezený přítel	C	host: Tereza Brdečková, Vladimír Lhoták	80	Česká republika, Francie	2019			
●	20:00	Slovenské divadlo	Nabarvené ptáče	C	host: Václav Marhoul	169	Česká republika, Slovensko, Ukrajina, Polsko	2019		15+	
●	20:00	Sportovní hala	FOMO	S	úvod: Kamila Dolotina	91	Maďarsko	2019	✓	15+	
	20:30	Redside zóna Kolejní n.	Hrubá Hudba	DP		90					
	20:30	Stan ČRo	ArtCafé – Český rozhlas Vltava		host: Jitka Kostelníková	60					
●	21:00	Kino Hvězda	Corpus Christi	A	úvod: Jan Jílek	116	Francie, Polsko	2019		15+	
●	21:30	Klub kultury 1	Dvorní šašek	Hi	úvod: Michael Málek	101	USA	1955	✓		
	22:00	Stan ČRo	Četba s hvězdíčkou – Český rozhlas Vltava			60					
●	22:00	Letní kino Smetanovy sady	Romance pro křídlovku	L		84	ČSR	1966			
●	23:00	Reduta	Dobrou noc a hodně štěstí	S	úvod: Jana Jedličková	93	USA	2005	✓		
●	23:00	Redside zóna Kolejní n.	Sviňa	L		100	Česká republika, Slovensko	2020	✓		
	23:30	Klub Mír	Radio Wave v Míru: DJs Valsorai Koxoy & Brigitte Noir			270					
●	23:59	Sportovní hala	Lukas	S	úvod: Jiří Fligl	94	Francie, Belgie	2018	✓	15+	

Úterý/ Tuesday

11 08

●	08:30	Slovenské divadlo	Člověk z mramoru	Hi	úvod: Maciej Gil	161	Polsko	1976	✓		
●	08:30	Sportovní hala	Žáby bez jazyka	C	úvod: Jaroslav Sedláček	116	Česká republika, Slovensko	2019			
●	09:00	Kino Hvězda	Tajný život Waltera Mittyho	Hi	úvod: Michael Málek	110	USA	1947	✓		
●	09:30	Klub kultury 1	Cesta domů	S	úvod: Kamila Dolotina	96	Ukrajina	2019	✓	15+	
●	10:00	Kino Mír	Showrunners: Jak se řídí seriál	S	úvod: Jana Jedličková	88	USA, Irsko	2014	✓		
	10:00	Stan ČRo	Poslechy rozhlasových dramatizací a podcastů Českého rozhlasu			330					
	10:00	Dětský/literární stan	Herecký workshop	DP		120					
	11:00	Respekt stan	Kácení model	PR		90					
●	11:00	Reduta	Lékař umírajícího času - Stellis vincit	Ho	host: Vladimír Körner	69	ČSSR	1983			
●	12:00	Sportovní hala	Fany a pes	C	host: Martin Vandas	87	Belgie, Česká republika, Lucembursko, Německo	2019			

⚠
Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.

	čas time		místo place		název title		sekc section		host guest		délka length		země country		rok year		english friendly		věk age
---	-------------	---	----------------	---	----------------	---	-----------------	---	---------------	---	-----------------	---	-----------------	---	-------------	---	---------------------	---	------------